

Blog 20 maart 2015

De Raad voor Cultuur en de Adviesraad voor wetenschap, technologie en innovatie (Awti) hebben samen een advies uitgebracht onder de naam *De waarde van creativiteit*

(<http://www.cultuur.nl/adviezen/sectoroverstijgend/de-waarde-van-creativiteit/item3374>).

Dan verwacht je eigenlijk een mooi betoog over de verschillende waarden van creativiteit voor de samenleving. Maar daar gaat het nauwelijks over. Wel wordt benadrukt dat de opname van de creatieve industrie in het topsectorenbeleid van Economische Zaken suggereert dat die vooral een economische waarde heeft. En dat de culturele sector, omdat die onder OCW valt, vooral alleen intrinsieke waarde voortbrengt.

Terecht zegt het advies dat beide waarden samenvallen bij ondernemen op het snijvlak van cultuur en economie. En dat creativiteit een belangrijke grondstof is voor innovatie.

Dus we hebben het hier over de intrinsieke waarde, de economische waarde en de waarde voor innovatie. Dat is in ieder geval iets.

Vervolgens wordt betoogd dat de scheiding op beleidsniveau tussen kunst/cultuur en creatieve industrie problemen veroorzaakt. Problemen wat betreft definities, problemen bij het aanvragen van subsidies en problemen bij het doen van onderzoek. Terwijl de creatieve professional zich op verschillende terreinen begeeft in kunst/cultuur én in de creatieve sector.

Dus stelt het advies dat de beide beleidsdomeinen beter op elkaar afgestemd moeten worden. En beveelt aan om instrumenten voor internationalisering, voor onderzoeksprogramma's en ondersteuning van innovatie op maat te maken voor die creatieve professional.

Dat is prima. Maar waarom wordt hier geen enkele consequentie uit getrokken voor het beleid van die twee Ministeries dat ervoor gezorgd heeft dat er zo'n strikte scheiding is tussen cultuurbeleid en creatieve industrie/topsectorenbeleid?

Ik weet dat in de tijd van het lobbyen van de creatieve sector bij EZ kunst en cultuur eruit is gelaten omdat ze anders bang waren dat EZ helemaal niet akkoord ging met de creatieve industrie als topsector. De kunstsector geeft alleen maar subsidiegeld uit en de creatieve sector verdient geld, is het oude cliché. In de praktijk ligt het veel genuanceerder en veel creatieve professionals bewegen zich op beide terreinen.

Wordt het dan niet eens tijd voor een geïntegreerd beleid voor de hele cultuur- en creatieve sector? Dat EZ en OCW de strijdbijl begraven en zich gezamenlijk buigen over kwesties als creativiteit, innovatie, ondernemerschap en de combinatie van intrinsieke en maatschappelijke waarde van de sector als geheel? Dat ze samen ambities formuleren voor de hele creatieve sector en wat die kan betekenen voor de samenleving als geheel?

In het Verenigd Koninkrijk (waar alles tien jaar eerder gebeurt, nog steeds) is net een rapport uitgebracht dat daartoe een poging doet. Het heet *Enriching Britain: Culture, Creativity and Growth* (<http://www2.warwick.ac.uk/research/warwickcommission/futureculture/finalreport/>). Zo'n titel straalt tenminste ambitie uit.

Zij hebben vijf doelen geformuleerd om het land te verrijken en te laten groeien:

Investeer vanuit zowel de publieke als de private sector om de culturele en creatieve sector te versterken en te laten groeien waardoor ze meer kan bijdragen aan welzijn en groei voor burgers en gemeenschap

Maak beter gebruik van de diversiteit aan talent in de samenleving om de hele bevolking te bereiken

Zorg voor excellent onderwijs in cultuur en creativiteit voor iedereen om eenieders mogelijkheden te benutten met gebruik van multidisciplinaire methoden, creativiteit

De waarde van creativiteit, maar dan echt!

en ondernemerschap

Maak maximaal gebruik van de digitale mogelijkheden van nu om iedereen te bereiken en participatie te vergroten

Geef meer prioriteit aan de mogelijkheden van cultuur en creativiteit om een gevoel van identiteit, thuis voelen en cultuuraanbod voor iedereen te genereren.

Ok, de doelen zijn zeer algemeen, maar elk doel wordt in het rapport uitgewerkt naar uitdagingen en aanbevelingen om dat doel te bereiken.

Het is een begin en een voorbeeld. Wie neemt in Nederland de handschoen op? De Raad voor Cultuur? OCW, EZ?